

DRIE NIEUWE SCHOLEN

Huib D. Minderhoud

Was de moderne Paul Krugerschool in 1956 geopend, nog drie andere onderwijsinrichtingen waren in de jaren vijftig dringend aan vervanging toe. De Nederlands Hervormde school, gehuisvest in de afgedankte openbare school uit 1880, de Koningin Wilhelminaschool, voltooid in 1899 en de Parkschool, in gebruik genomen in 1915, waren alle drie in 1957 afgekeurd. Echter, bestedingsbeperking vertraagde de uitvoering van nieuwbouw. De plannen lagen gereed en vooral dat van de twee eerstgenoemde scholen was opzienbarend.

De Nederlands Hervormde school had mede onder invloed van gemeentelijk hoofdbambtenaar Jan Somer, tevens secretaris/penningmeester van het schoolbestuur, besloten tot een gemeenschappelijke aanpak met de openbare Koningin Wilhelminaschool. Beide scholen stonden dicht bij elkaar en zouden hun eigen locatie aan de Wilhelminasingel (resp. op de plaats van het huidige Nieuwe Bastion en het postkantoor) als zesklassige scholen herbouwd worden met daartussen een gymnastieklokaal. 't Was een aantrekkelijk plan, vooral voor de Hervormde school, die hierdoor meer ruimte voor een speelplaats zou krijgen. Ook aantrekkelijk, omdat beide scholen eindelijk verlost zouden zijn van de gebrekkige gymnastiekruimte in de bovenzaal van het Rooms-Katholieke Sint-Antoniusgebouw, maar vooral omdat ze nu eindelijk alle twee het imago van achtergestelde verwaarlozing zouden kwijtraken. Niet voor niets werd de Hervormde school in de volksmond wat minachtend het "Polmanskoeltie" (naar een der stichters) of het "Bordpapieren skoeltie" genoemd en de dikwijls tot KWschool afgekorte Koningin Wilhelminaschool zelfs het "Loezenskoeltie" of het "Klompen-skoeltie". Gezien het lekkende dak en de scheurende muren van de een en de afgesleten trappen en de kwalijk ruikende aan de lokalen vastgebouwde wc's van de ander, waren het eigenlijk ook geen loze kreten.

Ook de openbare Parkschool zou op dezelfde plaats herbouwd worden. Hoewel niet in zo'n slechte toestand verkerend als de beide eerstgenoemde, voldeed zij toch niet meer aan de eisen van de tijd en de verwachting was dus, dat ze wel als laatste aan bod zou komen. Dat bleek een misrekening. Het gemeentebestuur, dat voor beide nieuwbouwplannen urgentie had aangevraagd, kreeg die voorlopig alleen voor de Parkschool als kleinste object en liet door de Dienst Gemeentewerken een rechthoekig gebouw met een verdieping ontwerpen. Er kwamen drie leslokalen beneden en vier boven, want de school zou, zo verwachtte men, binnen afzienbare tijd zeven leerkrachten tellen. Het ontwerp werd goedgekeurd en eind 1958 begon men met de afbraak van de oude Park-school. De zevende leer-

De Parkschool, gebouwd in 1915.

kracht was inmiddels al benoemd en de klassen werden elders ondergebracht. Drie verbleven er in het Hervormde Weeshuis, drie in de Koningin Wilhelmina-school en een in de Paul Krugerschool.

Al op 3 januari 1959 legde Loco-burgemeester J.B. Hemel de eerste steen. De bouw verliep voorspoedig, zij het dat schoolhoofd Zwitsers, die in de ambtswoning naast de bouwplaats woonde, tijdens een wat gedurfd bezoek van een steiger viel. Gelukkig zonder kwalijke gevolgen! De opening op 28 januari 1960, was vooral voor de kinderen

een vreugdevolle aangelegenheid. In optocht liepen ze van de tijdelijke locaties naar de nieuwe school, waar ballonnen werden opgelaten, waarna een feestmiddag met traktaties volgde. De officiële opening werd verricht door de Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen drs. G.C. Stubenrouch. Hij kreeg de sleutel op een kussen aangeboden door de eerste klasser George de Jonge, die deze taak tot volle tevredenheid van zijn juffrouw Diny Baumkes verrichtte.

Tijdens de nu volgende bezichtiging van de school kon Zwitsers de genodigden wijzen op de nieuwe meubels, de ruime personeelskamer en het in een lokaalmuur ingemetselde aquarium. Zijn collega's Koek en Minderhoud van de Koningin Wilhelmina school en de Ned. Herv. school trachtte hij te bemoedigen door te zeggen, dat hun beurt nog zou komen. Dat werkte niet helemaal, daar de heren vonden, dat zij in hun veel oudere scholen eigenlijk nu al aan de beurt waren. Ze hielden zich echter groot, maar zouden de komende jaren wel een steeds groter gevoel van lotsverbondenheid krijgen. Achteraf bleek het uitstel toch nog niet zo slecht en dat werd het eerst beseft door het Hervormde schoolbestuur. Dit inmiddels sterk verjongde bestuur kwam tot de conclusie, dat het eigenlijk onzin was zijn nieuwe school op dezelfde plaats

De Parkschool in 1960.

te laten verrijzen. "De school moest naar de ouders, midden tussen de bevolking!", zei men en dus in een van de twee geplande nieuwbouwwijken Poppenhare of Looituinen worden gebouwd. Dan was ze bovendien ook goed te bereiken vanaf Tuindorp, de Binnenvree én de stad. Dus werd besloten de medewerking aan het gemeenschappelijke plan op te zeggen en te gaan streven naar eigen nieuwbouw op een zelf uitgezochte locatie. Ook het gemeentebestuur besloot nu tot een andere plaats voor de nieuw te bouwen Koningin Wilhelminaschool en wel in de wijk Looituinen vlakbij Tuindorp.

Maar het werd wel een kwestie van jaren! Pas in 1964 kwam voor de Koningin Wilhelminaschool een urgentieverklaring binnen en Gemeentewerken ontwierp nu een school zonder verdieping met zes lokalen. In een L vorm gebouwd kwamen hier de naast de lokalen gelegen gangen in een centrale hal samen. Op 18 september 1964 legde burgemeester P.A. Wolters de eerste steen voor het nieuwe gebouw aan de Elemastraat en op 26 april 1965 volgde de feestelijke opening. In een lange optocht gingen de leerlingen, nadat meester Geerlings, die het langst aan de school verbonden was, de deur had gesloten, op weg naar de nieuwe school. Ze waren allemaal verkleed en liepen eerst voorbij de Hervormde school, die nu alleen achterbleef en vervolgens de stad door naar de

wijk "Over de brug" en weer via de stad naar Oude en Nieuwe Tuindorp. Na aankomst bij de nieuwe school werd als een symbolische breuk met het zo gesmade verleden een model van de oude school verbrand. Tevens werd bekend gemaakt, dat de school voortaan Wilhelminaschool zou gaan heten, waardoor de afkorting KW-school niet meer kon worden gebruikt.

Boukje van Schie, de dochter van de voorzitter van de oudercommissie viel de eer te beurt de school te mogen openen. Binnen werden de kinderen getrakteerd en bij de uitgang kreeg ieder een herinneringstegeltje "in de kleur zwart op wit". 's Middags was er groot feest in zaal Arends aan de markt. Tijdens de bezichtiging van de nieuwe Wilhelminaschool voor genodigden was het de beurt van schoolhoofd Koek om zijn gasten trots rond te leiden. Onder de sprekers was ook collega Minderhoud, die zich speciaal tot Koek richtte om de gemeenschappelijk beleefde nabuurschap te memoreren en de hoop uit te spreken op een goede verstandhouding in de toekomst. Hij had daar ook alle reden toe, want zijn nieuwe school stond inmiddels in de steigers.

Op 14 april hieraan voorafgaand was namelijk de eerste steen voor de Hervormde

De Koningin Wilhelminaschool, gebouwd in 1898/1899.

school gelegd door de oudste en de jongste leerlingen Annie Riesmeyer en Tineke Mepschen. In de speciaal hiervoor vervaardigde holle steen werden door kinderen uit de zes klassen zes munten van 1965 en een oorkonde gedeponereerd. De nieuwe school werd gebouwd naar een ontwerp van de Emmer architect Cees Groen, die door het achterwege laten van lange gangen extra ruimte voor een schoolzaal met podium kon verwezen-

De Wilhelminaschool, met meester Koek.

lijken. Ook deze school kreeg zes leslokalen en ze werd gebouwd aan de Dr. Picardtlaan op de grens tussen de wijken Lootuinen en Poppenhare. Omdat bij de Wilhelminaschool een gymnastieklokaal werd gebouwd, kreeg de nieuwe school de beschikking over een eigen groot sportveld. Ook bij de Parkschool was inmiddels een gymnastieklokaal gebouwd.

De nieuwe Nederlands Hervormde school werd op zaterdagmiddag 5 maart 1966 officieel met genodigden, die hiervoor in hotel De Sleuwerik bijeenkwamen, geopend. Twee bussen vervoerden de gasten naar het nieuwe gebouw, waar een erehaag van leerlingen klaar stond. Inspecteur D. G. J. de Goede onthulde door het wegtrekken van een doek de nieuwe naam "Ned. Herv. School Mijndert van der Thijnen". Vervolgens boden de tweelingzusjes Ziengs hem de sleutel aan, waarmee de hoofddeur geopend werd. Opnieuw konden de genodigden trots rondgeleid worden en nu was het de beurt aan schoolhoofd Minderhoud. Vervolgens reden de dames en heren weer per bus terug naar De Sleuwerik, waar door verschillende sprekers het woord gevoerd werd en schoolhoofd Koek zich revancheerde door zich speciaal tot zijn collega te richten. De maandag daarop namen de feestelijk uitgedoste leerlingen bezit van het gebouw. In een lange optocht trokken ze door de stad van de oude Hervormde naar de nieuwe Mijndert van der Thijnen-school. In de schoolzaal werd een door de klassen zelf

De Ned. Hervormde school, gebouwd in 1880.

voorbereid programma uitgevoerd, waarna er 's avonds voor oud-leerlingen een reünie werd gehouden. Na afloop werd de schoolzaal weer snel ingericht tot leslokaal, want ook hier waren inmiddels zeven leerkrachten aan de school verbonden. Zo kreeg Coevorden van 1960 tot 1966 drie nieuwe lagere scholen, die verrassend verschillend gebouwd werden. Stuk voor stuk aanwinsten.

De Mijndert van der Thijnen school in 1966.